

پیش‌بینی فاصله با هدف مسیر شغلی بر اساس استرس مسیر شغلی، بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی و رشته تحصیلی دانش‌آموزان^۱

پریسا دوستانی^۲، احمد صادقی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱/۴ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۶/۱۷

چکیده

هدف: فاصله با هدف مسیر شغلی شکافی است بین جایگاه فعلی و جایگاه مطلوبی که فرد برای آیندهٔ شغلی اش در نظر گرفته است. هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی فاصله با هدف مسیر شغلی بر اساس استرس مسیر شغلی، بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی و رشته تحصیلی دانش‌آموزان بود؛ روش: جامعهٔ آماری این پژوهش، شامل کلیهٔ دانش‌آموزان پایهٔ چهارم دبیرستان شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶ بود. از این جامعه، نمونه‌ای به حجم ۴۵۰ دانش‌آموز (۲۲۵ پسر و ۲۲۵ دختر) به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی انتخاب شد. به منظور گردآوری داده‌ها از مقیاس فاصله با هدف مسیر شغلی (کرید و هود، ۲۰۱۵)، پرسشنامهٔ استرس مسیر شغلی (چوی و همکاران، ۲۰۱۱) و مقیاس بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی (هو، کرید و هود، ۲۰۱۶) استفاده شد. روش پژوهش همبستگی بود. داده‌ها با استفاده از همبستگی پیرسون و آمارهٔ رگرسیون چند متغیره به روش گام‌به‌گام تحلیل شدند. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد بین استرس مسیر شغلی، بازخورد منفی در مورد پیشرفت، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف، بازخورد منفی در مورد ارتقاء و رشتهٔ تحصیلی با فاصله با هدف مسیر شغلی رابطهٔ مثبت معنی‌داری وجود داشت. در مجموع متغیرهای استرس مسیر شغلی، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن

۱. این مقاله مستخرج از پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد مشاوره شغلی نویسنده نخست در دانشگاه اصفهان است.

۲. کارشناس ارشد مشاوره شغلی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

doostani.p1371@yahoo.com

۳. (نویسنده مسئول)، استادیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
a.sadeghi@edu.ui.ac.ir

هدف بازخورد منفی در مورد پیشرفت و رشتہ تحصیلی ۰/۶۳، واریانس متغیر ملاک یعنی فاصله با هدف مسیرشغلی را تبیین می‌کرد؛ در نتیجه می‌توان فاصله با هدف مسیرشغلی دانشآموزان را به کمک استرس مسیرشغلی، بازخورد در مورد هدف مسیرشغلی و رشتہ تحصیلی پیش‌بینی کرد. **نتیجه‌گیری:** با توجه به نتایج پژوهش، ضروری است که مشاوران مدارس، والدین و سایر اطراحیان مهم به دانشآموزان کمک کنند تا در مورد جایگاه فعلی شان از نظر تحصیلی و جایگاه ایده‌آل‌شان برای آینده تأمل کنند؛ هم‌چنین آن‌ها را یاری کنند تا فاصله بین این دو را بررسی کنند و در نهایت فنون و اقداماتی را به آن‌ها آموختند تا در راستای کاهش این فاصله بکوشند.

واژه‌های کلیدی: فاصله با هدف مسیرشغلی، استرس مسیرشغلی، بازخورد در مورد هدف مسیرشغلی، رشتہ تحصیلی

مقدمه

از دیدگاه هدف‌گرا، زمانی که افراد هدفی را برای آینده‌شان در نظر می‌گیرند، به طور مدام آن را ارزیابی می‌کنند و به صورت آگاهانه و ناآگاهانه میزان پیشرفت‌شان در راستای رسیدن به آن را مورد بررسی قرار می‌دهند؛ سپس، میزان پیشرفت‌شان را با استانداردهای داخلی و خارجی مقایسه می‌کنند و فاصله بین جایگاهی که دارند و جایگاهی که می‌خواهند به دست آورند را می‌سنجند که به این فاصله، فاصله با هدف مسیرشغلی^۱ گفته می‌شود و افراد به روش‌های گوناگون تلاش می‌کنند تا این فاصله را کاهش دهند (هو، هود و کرید^۲، ۲۰۱۶). درواقع، فاصله با هدف مسیرشغلی، شکاف موجود بین خود یا موقعیت آینده و خود یا موقعیت فعلی است. از نظر برخی نظریه‌پردازان، زمانی که هدفی قرار داده و ارزیابی می‌شود، این اختلاف یا شکاف، اتفاقی اجتناب‌ناپذیر خواهد بود (کرید، هود و هو، ۲۰۱۷). دانشآموزان چهارم دبیرستان نیز در طول دوره‌ای که برای آزمون سراسری با دیگر دانشآموزان رقابت می‌کنند، تحت تأثیر جو رقابتی و تجربه شکست‌های تحصیلی گذشته‌شان قرار می‌گیرند و ممکن است موفقیت در آزمون سراسری کنکور برایشان به هدفی دست نایافتندی تبدیل شود. آن‌ها ممکن است

1. career goal discrepancy.

2. Hu, S., Hood, M., & Creed, P. A.

بین جایگاهی که از نظر توانایی، سطح درسی و میزان پیشرفت تحصیلی قرار دارند و جایگاهی که باید به دست آورند، فاصله زیادی را تصور کنند که باعث به وجود آمدن احساس‌های منفی در آن‌ها می‌شود (کارдан، ۱۳۸۱).

فاصله با هدف مسیرشغلی به دو دستهٔ فاصلهٔ منفی^۱ و فاصلهٔ مثبت^۲ تقسیم می‌شود. فاصلهٔ منفی یعنی هنگامی که افراد فاصلهٔ بین عملکرد فعلی و اهداف مطلوبشان برای آینده را بررسی می‌کنند و به این نتیجه می‌رسند که فاصلهٔ زیادی وجود دارد، به عبارتی عملکرد فرد پایین‌تر از هدف اوست. معمولاً افراد با تلاش برای افزایش عملکرد یا با تجدیدنظر در اهدافشان این فاصله را کاهش می‌دهند (هو، کرید و هود، ۲۰۱۶). فاصلهٔ منفی در طولانی مدت می‌تواند موجب اختلالات شدید شود که در کاهش شدید رفاه و سلامت تأثیرگذار است (فجفو و هویلی، ۲۰۰۰). واکنش‌های متنوعی ممکن است به فاصلهٔ هدف منفی داده شود، به این صورت که بعضی افراد میزان تلاش‌شان را بالا می‌برند و بعضی دیگر از تکلیف عقب‌نشینی کرده یا هدف را ترک می‌کنند. فاصلهٔ مثبت در مواقعی به کاربرده می‌شود که فاصلهٔ بین جایی که فرد هست و جایی که می‌خواهد باشد، ناچیز است، در نتیجه احساس‌های ناشی از شکست و نارضایتی کاهش می‌یابد، این می‌تواند موجب افزایش انگیزه، تلاش و همچنین پایین‌آوردن انتظارات شود (لرد، دیفندرف، اسمیدت و هال، ۲۰۱۰).

کاسترز و آرتیز^۳ (۲۰۰۷) طی پژوهشی نتیجه گرفتند که واکنش افراد به فاصلهٔ با هدف، منعکس‌کنندهٔ میزان قابل دسترس بودن هدف است. هم‌چنین کرید و هود^۴ (۲۰۱۵) نیز دریافتند که فاصلهٔ با هدف مسیرشغلی نقش میانجی جزئی را بین بازخورد از اطرافیان با

1. negative discrepancy.

2. positive discrepancy.

3. Fejfar, M. C., & Hoyle, R. H.

4. Lord, R. G., Diefendorff, J. M., Schmidt, A. M., & Hall, R. J.

5. Custers, R., & Aarts, H.

6. Creed, P. A., & Hood, M.

اهمیت و استرس مسیر‌شغلی ایفا می‌کند. کرید، واملینک و هو^۱، (۲۰۱۵) طی مطالعه خود نتیجه گرفتند بازخورد از اطراحیانی که نظرشان برای فرد مهم است با فاصله با هدف مسیر‌شغلی و استرس مسیر‌شغلی ارتباط دارد و فاصله با هدف مسیر‌شغلی نقش میانجی جزئی را بین بازخورد از دیگران و استرس مسیر‌شغلی ایفا می‌کرد.

عوامل مختلفی بر فاصله با هدف مسیر‌شغلی دانش‌آموزان نقش دارند، فرض می‌شود که یکی از آن‌ها استرس مسیر‌شغلی^۲ است که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و در اثر عدم قطعیت دانش‌آموزان در برابر آینده مسیر‌شغلی شان به وجود می‌آید (هو و همکاران، ۲۰۱۶). محیط زندگی به دلیل پیشرفت فناوری دستخوش تغییرات مداوم است؛ در نتیجه استرس جزء جدایی‌ناپذیر زندگی انسان است و نوجوانان و جوانان بیشتر از دیگران در معرض این دگرگونی قرار می‌گیرند (بنائی و عسگری، ۱۳۹۱). استرس شدید در بلندمدت، سازگاری فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، موجب افسردگی می‌شود و علاوه بر اینکه به بدن آسیب می‌رساند، لذت از زندگی را نیز از بین می‌برد (فیاضی، ثمri صفا و نوربخش، ۱۳۹۶). در دانش‌آموزان، استرس پیامدهای روان‌شناختی، هیجانی و جسمانی منفی همچون ضعف سیستم ایمنی، بی‌خوابی و بیماری‌های متعدد را ایجاد می‌کند (خلیلیان، رمضان‌زاده و ضرغامی^۳، ۲۰۰۰؛ سولبرگ و تورس^۴، ۲۰۰۱) و بر عملکرد فرد در کنکور و کیفیت زندگی تحصیلی و خانوادگی وی تأثیرگذار خواهد بود. دانش‌آموزان سال چهارم دبیرستان نیز از ابتدای سال تحصیلی، به سبب رقابت برای کنکور سراسری، نگران عملکرد خود و عدم قطعیت در مورد آینده شغلی شان هستند. آن‌ها دائمًا نگران این هستند که در آزمون سراسری کنکور چه رتبه‌ای به دست خواهند آورد وارد چه شغلی خواهند شد؛ در نتیجه دچار استرس مسیر‌شغلی می‌شوند (صادقی و دوستانی، ۱۳۹۶).

1. Creed, P. A., Wamelink, T., & Hu, S.

2. career-related stress.

3. Khalilian, A. R., Ramezanzadeh, H., & Zarghami, M .

4. Solberg, S., & Torres, J.

کرید و گاگلیارדי^۱ (۲۰۱۵) طی بررسی‌های خود به این نتیجه رسیدند که استرس مسیرشاغلی با انطباق‌پذیری مسیرشاغلی^۲ و خودارزیابی‌های فرد^۳ از تقاضای مسیرشاغلی در ارتباط است به این صورت که بین استرس مسیرشاغلی و انطباق‌پذیری مسیرشاغلی رابطه منفی و بین استرس مسیرشاغلی و خودارزیابی‌های فرد از تقاضای مسیرشاغلی رابطه مثبت برقرار است. هوو همکاران (۲۰۱۶) طی پژوهشی نتیجه گرفتند بین بازخورد در مورد هدف مسیرشاغلی، استرس مسیرشاغلی و فاصله با هدف مسیرشاغلی رابطه وجود دارد، به این صورت که بازخورد در مورد هدف مسیرشاغلی با استرس مسیرشاغلی رابطه مثبت دارد و فاصله با هدف مسیرشاغلی، در این رابطه نقش میانجی گررا ایفا می‌کند؛ به عبارتی با افزایش میزان دریافت بازخورد منفی از طریق فاصله با هدف مسیرشاغلی، سطح استرس بالا می‌رود. کرید و همکاران (۲۰۱۷) در مطالعه‌ای رابطه بین فاصله با هدف مسیرشاغلی، استرس مسیرشاغلی و قابلیت استخدام^۴ را مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که فاصله با هدف مسیرشاغلی در رابطه بین اشتغال‌پذیری و استرس مسیرشاغلی، نقش میانجی گررا ایفا می‌کرد.

یکی دیگر از عوامل مؤثر بر فاصله با هدف مسیرشاغلی، بازخورد در مورد هدف مسیرشاغلی^۵ است. منظور از آن اطلاعاتی است فرد که با توجه به مناسب‌بودن هدف مسیرشاغلی دریافت می‌کند و توسط منابع داخلی (به عنوان مثال، احساس‌های درونی و ایده‌های مبتنی بر درک و مقایسه اجتماعی) و منابع خارجی (به عنوان مثال، والدین، معلم‌ها و همکاران) به دست می‌آید که در هدایت و ایجاد انگیزه در جوانان نقش به سزاگی دارد و به آن‌ها کمک می‌کند تا در رسیدن به اهداف مسیرشاغلی شان پیشرفت بیشتری داشته باشند. مطالعات بسیاری تاکنون از نقش مهم بازخورد در پیگیری هدف

-
1. Creed, P. A., & Gagliardi, R.
  2. career adaptability.
  3. self-evaluation.
  4. employability.
  5. career goal feedback.

مسیر‌شغلی جوانان حمایت کرده‌اند (کرید و همکاران، ۲۰۱۵).

در محیط‌های تحصیلی بازخورد در مورد هدف مسیر‌شغلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، به این صورت که با ارائه بازخورد حاوی اطلاعات مفید، مثلاً چگونگی انجام کار، اطلاعات مناسبی در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌گیرد تا با توجه به آن بتوانند پیشرفت خود را بررسی نمایند (یورک^۱، ۲۰۰۳). در همین راستا بازخورد یکی از قسمت‌های حیاتی آموزش و یادگیری است که اگر به طور صحیح و مناسب ارائه شود به ایجاد خلاقیت و پیشرفت دانش‌آموز کمک می‌کند و عملکرد آتی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد (هاونس، اسمیت، دایست و لادویگسن^۲؛ وادل^۳، ۲۰۰۴).

هاتی و تیمپرلی^۴ (۲۰۰۷) طی مقاله‌ای قدرت بازخورد را بررسی نمودند و در نتیجه یک تحلیل مفهومی از بازخورد ارائه دادند. آن‌ها شواهد مربوط به اثر بازخورد بر یادگیری و موفقیت را مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که نوع اثر بازخورد و روش ارائه آن، تأثیر متفاوتی دارد. این دو پژوهش گردنها یا روش‌هایی را به منظور افزایش اثر بازخورد در کلاس درس ارائه نمودند. هو و همکاران (۲۰۱۶) طی پژوهش خود نتیجه گرفتند که بازخورد منفی با استرس رابطه مثبت دارد این در حالی است که فاصله با هدف، نقش میانجی‌گر را ایفا می‌کند، همچنین فاصله با هدف مسیر‌شغلی در درجات بالایی از بازخورد منفی برای کسانی که اهمیت هدف‌شان زیاد است، بیشتر می‌شود. هو، کرید و هود (۲۰۱۷) پژوهشی به منظور اصلاح اهداف مسیر‌شغلی انجام دادند که نتایج نشان داد بین بازخورد در مورد هدف مسیر‌شغلی منفی و فاصله با هدف مسیر‌شغلی رابطه مثبت معنادار وجود داشت.

بنابراین احساس فاصله با هدف مسیر‌شغلی می‌تواند تحت تأثیر استرس مسیر‌شغلی و بازخورد در مورد هدف مسیر‌شغلی قرار گیرد. متغیر دیگری که در کنار این متغیرها

-
1. Yorke, M.
  2. Havnes, A., Smith, K., Dysthe, O., & Ludvigsen, K.
  3. Waddell, C. A.
  4. Hattie, J., & Timperley, H.

فرض می‌شود برفاصله با هدف مسیرشغلی اثردارد، رشتہ تحصیلی است. امروزه انتخاب رشتہ تحصیلی از اهمیت بسیاری برخوردار است و لازمه یک انتخاب صحیح آن است که به عالیق واستعدادهای دانشآموزان و امکانات و نیازهای کشور توجه شود (رضاپور میرصالح، شفایی و براتی، ۱۳۹۵). در کشور ما شاخه‌های دوره متوسطه شامل شاخه متوسطه نظری، شاخه متوسطه فنی و حرفه‌ای و شاخه متوسطه کار و دانش است. اغلب دانشآموزان شاخه نظری را برای ادامه تحصیل انتخاب می‌کنند که شامل رشته‌های ادبیات و علوم انسانی، تجربی و ریاضی - فیزیک است (رحمتی، جوادی و نادری، ۱۳۸۹). دانشآموزان در رشته‌های تحصیلی مختلف با مواد تحصیلی متفاوتی رویرو می‌شوند که از درجات دشواری مختلفی برخوردارند. دشواری متفاوت مواد درسی از یک سو تعداد متفاوت شرکت‌کنندگان در رقابت آزمون سراسری از سوی دیگر می‌تواند سطح متفاوتی از استرس را برای دانشآموزان ایجاد کند. طبق آمار منتشر شده توسط سازمان سنجش نزدیک ۷۸ درصد شرکت‌کنندگان دو گروه علوم تجربی و ریاضی و فنی را برای ادامه تحصیل خود در مقطع دانشگاهی برگزیده‌اند که داوطلبان علوم تجربی سهمی ۶۲ درصدی دارند (پیک سنجش، ۱۳۹۶)؛ بنابراین تصور می‌شود رشتہ تحصیلی رابطه بازخورد هدف، استرس مسیرشغلی و فاصله با هدف مسیرشغلی را تحت تأثیر قرار دهد.

در مجموع با توجه به پیشینه نظری و پژوهشی در مورد رابطه بین استرس مسیرشغلی، بازخورد در مورد هدف مسیرشغلی و رشتہ تحصیلی دانشآموزان با فاصله با هدف مسیرشغلی (هووهمکاران، ۲۰۱۶ و هووهمکاران، ۲۰۱۷)، به نظر می‌رسد با افزایش سطح استرس که ممکن است در اثر رشتہ تحصیلی یا وظایف مسیرشغلی دانشآموزان شکل بگیرد و دریافت بازخورد منفی از اطرافیان و یا خودشان، دانشآموزان فاصله بیشتری را با شغل ایده‌آل و هدف مطلوبشان تصور می‌کنند؛ همچنین با توجه به تفاوت درجه دشواری رشتہ‌های تحصیلی و تعداد شرکت‌کننده‌های متفاوت در رقابت آزمون

ورود به دانشگاه در رشتۀ های مختلف ممکن است رشتۀ تحصیلی نیز به عنوان متغیر پیش‌بینی‌کننده فاصله با هدف مسیر شغلی نقش داشته باشد. علی‌رغم اهمیت بازخورد در مورد هدف در مورد مسیر شغلی که همه روزه دانش‌آموزان از طرف افراد مختلف و خودشان با آن مواجه می‌شوند، تاکنون پژوهشی در داخل کشور اثر بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی، استرس مسیر شغلی و رشتۀ تحصیلی را به طور هم‌زمان بر فاصله با هدف مسیر شغلی نسبت‌گیریده است و این سه سازه برای اولین بار در داخل کشور مورد پژوهش قرار می‌گیرند. در صورت تأیید رابطه این متغیرها با فاصله با هدف مسیر شغلی نتایج این پژوهش می‌تواند در مشاوره با دانش‌آموزان سال چهارم دبیرستان برای تلاش بیشتر و موفقیت تحصیلی آنان به کار رود؛ زیرا پژوهش‌های گذشته رابطه فاصله با هدف مسیر شغلی و پایستگی تحصیلی را تأیید کرده است. به عنوان مثال صادقی و دوستانی (۱۳۹۶) در پژوهشی گزارش کردند دانش‌آموزانی که فاصله با هدف بیشتری دارند، پایستگی تحصیلی^۱ آن‌ها کم‌تر است، در مقابل دانش‌آموزانی که سطح فاصله با هدف مسیر شغلی آن‌ها کم‌تر است، پایستگی تحصیلی آن‌ها بیشتر بوده و در مقابل دشواری‌ها و اتفاقاتی که در مسیر تحصیلی آن‌ها اتفاق می‌افتد، پاسخ‌های موفقیت‌آمیزتری ارائه می‌دهند. منظور از پایستگی تحصیلی توانایی مقاومت وارائۀ پاسخ سازگارانه تر به انواع چالش‌ها و شکست‌هایی است که هر روز در مسیر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان اتفاق می‌افتد (بخشایی، حجازی، درtag و فرزاد^۲). به همین دلیل در پژوهش پیش‌رواز طریق رگرسیون چند متغیره و به روش هم‌زمان، اثر سه متغیر نامبرده بر فاصله با هدف مسیر شغلی مورد بررسی قرار داده شد و فرضیه‌ی تحقیق به این صورت است که فاصله با هدف مسیر شغلی دانش‌آموزان را می‌توان بر اساس استرس مسیر شغلی، بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی (بازخورد منفی در مورد پیشرفت، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف و بازخورد منفی در مورد ارتقاء) و رشتۀ تحصیلی پیش‌بینی نمود.

1. academic buoyancy.

2. Bakhshaei, F., Hejazi, H., Dortaj, F., & Farzad, V.

روش پژوهش

این مطالعه به روش همبستگی انجام شد. کلیه دانشآموزان شاخه نظری (علوم انسانی، علوم تجربی و ریاضی- فیزیک) در پایه چهارم متوسطه شهر اصفهان جامعه آماری این پژوهش را تشکیل می‌دادند که در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶ مشغول به تحصیل بودند. تعداد کل آن‌ها ۱۳۵۸۰ دانشآموز بود که از این تعداد ۷۹۳۹ نفر دختر و ۵۶۴۱ نفر پسر بودند. حجم نمونه برای پژوهش‌های همبستگی براساس جدول کرجسی و مورگان^۱ (۱۹۷۰؛ به نقل از بیابانگرد، ۱۳۸۹)، ۴۵۰ نفر (۲۲۵ پسر و ۲۲۵ دختر) برآورد شد. به این منظور، از بین شش ناحیه آموزش و پرورش استان اصفهان، ناحیه ۳ به صورت تصادفی انتخاب شد و به شیوه نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی یک مدرسه دولتی، یک مدرسه نمونه دولتی یا هیئت‌امنیتی و یک مدرسه غیرانتفاعی به تفکیک پسرانه و دخترانه انتخاب شدند. با توجه به اینکه هدف پژوهش بررسی نقش رشته تحصیلی در پیش‌بینی فاصله با هدف مسیر شغلی بود، از هر مدرسه، نمونه‌ای از بین دانشآموزان سه رشته علوم انسانی، علوم تجربی و ریاضی- فیزیک انتخاب شدند. با این هدف، ۴۶۰ پرسشنامه در بین دانشآموزان توزیع شد که از این تعداد ۱۰ پرسشنامه در مرحله تجزیه و تحلیل داده‌ها حذف گردید و نهایتاً ۴۵۰ پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت. ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کنندگان در این پژوهش عبارت بود از جنسیت که ۲۲۵ نفر پسر (۵۰ درصد) و ۲۲۵ نفر دختر (۵۰ درصد) بودند، تمامی شرکت‌کنندگان در مقطع چهارم متوسطه تحصیل می‌کردند و ۱۸ سال داشتند. رشته تحصیلی آن‌ها شامل ۳۳/۳ درصد رشته ادبیات و علوم انسانی، ۳۳/۳ درصد رشته تجربی و ۳۳/۳ درصد رشته ریاضی و نوع مدرسه که ۳/۳۳ دولتی، ۳۳/۳ نمونه دولتی یا هیئت‌امنیتی و ۳۳/۳ غیرانتفاعی بودند.

ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش عبارت بودند از مقیاس فاصله با هدف

1. Krejcie, D. W., & Morgan, R.V.

مسیر شغلی^۱: این مقیاس به منظور سنجش میزان درک دانش آموزان از فاصله بین موقعیت فعلی آنها و هدف ایده‌آل شان به کار برده شد که ۱۲ گویه را در برمی‌گیرید (کرید و هود، ۲۰۱۵) و شامل چهار زیر مقیاس است که عبارت اند از: فاصله با موفقیت^۲، فاصله با تلاش^۳، فاصله با استاندارد^۴ و فاصله با توانایی^۵. هر کدام از زیر مقیاس‌ها سه گویه دارند. به این صورت که زیر مقیاس فاصله با موفقیت از سؤال ۱ تا ۳، زیر مقیاس فاصله با تلاش از سؤال ۴ تا ۶، زیر مقیاس فاصله با استاندارد از سؤال ۷ تا ۹ و زیر مقیاس فاصله با توانایی از سؤال ۱۰ تا ۱۲ را شامل می‌شود. گویه‌های این پرسش‌نامه براساس طیف لیکرت شش درجه‌ای از (۱) برای کاملاً مخالفم تا (۶) برای کاملاً موافقم نمره‌گذاری می‌شوند. نمره کل، حاصل جمع نمره کل زیر مقیاس‌ها است و نمره بالاتر نشان دهنده وجود فاصله بیشتر است (دوستانی و صادقی، ۱۳۹۶). کرید و هود (۲۰۱۵) طی پژوهشی، آلفای کرونباخ آن را ۰/۹۳ گزارش کردند. در این پژوهش نیز برای کل مقیاس، آلفای ۰/۹۲ به دست آمد و برای هر کدام از زیر مقیاس‌ها به ترتیب برای فاصله با موفقیت ۰/۸۱، فاصله با تلاش ۰/۷۷، فاصله با استاندارد ۰/۸۱ و فاصله با توانایی ۰/۷۹ محاسبه شد. صادقی و دوستانی (۱۳۹۶) در مطالعه‌ای برای بررسی روایی مقیاس از تحلیل عاملی تأییدی از طریق معادلات ساختاری استفاده کردند و شاخص‌های اعتبار سازه را این‌گونه گزارش نمودند: ریشه دوم میانگین مریعات با قیمانده (RMSEA) ۰/۰۷، کای اسکوئرنسی (CMIN/DF) ۳/۹، شاخص برازش تطبیقی (CFI) ۰/۹۵، شاخص برازش توکر لوئیس (TLI) ۰/۹۳، مقدار برازش مقتضد هنجار شده (PNFI) ۰/۶۸ و مقدار شاخص برازش تطبیقی مقتضد (PCFI) ۰/۶۹ که تمامی مقادیر گزارش شده در سطح قابل قبول و مطلوب بودند.

-
1. Career Goal Discrepancy Scale.
  2. achievement discrepancy.
  3. effort discrepancy.
  4. standard discrepancy.
  5. ability discrepancy.

پرسشنامه استرس مسیرشغلى^۱: این پرسشنامه به منظور سنجش استرس دانشجویان در رابطه با عدم قطعیت در مورد آینده مسیرشغلى شان به کار برده شد (چوی و همکاران^۲). این مقیاس شامل ۲۰ گویه است که در چهار زیرمقیاس تقسیم شده‌اند و عبارت‌اند از: ابهام مسیرشغلى^۳، فقدان اطلاعات^۴، فشار اشتغال^۵ و تعارض خارجی^۶ که هر زیرمقیاس در بیکری نهاده پنج گویه است؛ به این ترتیب که زیرمقیاس ابهام مسیرشغلى از سؤال ۱ تا سؤال ۵، زیرمقیاس فقدان اطلاعات از سؤال ۶ تا سؤال ۱۰، زیرمقیاس فشار اشتغال از سؤال ۱۱ تا ۱۵ و زیرمقیاس تعارض خارجی از سؤال ۱۶ تا ۲۰ را دربر می‌گیرد. گویه‌ها در یک طیف پنج نقطه‌ای در محدوده (۱) برای کاملاً مخالفم تا (۵) برای کاملاً موافقم نمره‌گذاری می‌شوند. نمره کل، حاصل جمع نمره کل زیرمقیاس‌ها است و کسب نمره بالاتر در این پرسشنامه، بیانگر این است که فرد در درجات بالاتری از استرس را تجربه می‌کند. پایایی پرسشنامه به کمک روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) محاسبه شد. پایایی درونی چهار زیرمقیاس این پرسشنامه در بازدهی از ۰/۸۹ تا ۰/۹۲ روی دانشجویان کره‌ای به دست آمده است (چوی و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به این‌که این پرسشنامه برای دانشجویان تهیه شده بود، صادقی و دوستانی (۱۳۹۶) در مطالعه‌ای روایی و پایایی آن را بر روی دانش‌آموزان مورد بررسی قرار دادند؛ به این صورت که برای بررسی روایی از تحلیل عاملی تأییدی از طریق معادلات ساختاری و برای بررسی ضریب پایایی از آلفای کرونباخ استفاده کردند و شاخص‌های اعتبار سازه را این‌گونه گزارش نمودند: ریشه دوم میانگین مرباعات باقیمانده (RMSEA) ۰/۰۶، کای اسکوئر نسبی (CMIN/DF) ۲/۸، شاخص برازش تطبیقی (CFI) ۰/۹۲، شاخص برازش توکر لئیس (TLI) ۰/۹۱، مقدار برازش مقتضد هنجار شده (PNFI) ۰/۷۵ و مقدار شاخص

1. Career-related Stress Scale.

2. Choi, B. Y., et al.

3. career ambiguity.

4. lacking information.

5. employment pressure.

6. external conflict.

برازش تطبیقی مقتضد (PCFI) ۰/۷۸ که تمامی مقادیر گزارش شده در سطح قابل قبول و مطلوب بودند. در مطالعه‌ای دیگر صادقی، دوستانی و هو (در دست چاپ) پس از اجرا بر ۳۲۴ نفر از دانش آموزان ایرانی، آلفای کرونباخ مقیاس را ۰/۹۰ گزارش کردند در پژوهش پیش رو نیز آلفای به دست آمده برای کل پرسش نامه ۰/۹۱ بود و آلفای کرونباخ برای هر کدام از چهار زیر مقیاس عبارت بودند از ابهام مسیر شغلی ۰/۸۳، فقدان اطلاعات ۰/۸۵، فشار اشتغال ۰/۷۳ و تعارض خارجی ۰/۷۸.

مقیاس بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی^۱: این مقیاس با هدف ارزیابی میزان درک فرد از سطح بازخورد منفی که از خود و اطرافیان دریافت می‌کند، به کار برده می‌شود (هو و همکاران، ۲۰۱۶). این مقیاس شامل ۲۴ گویه است که به سه زیر مقیاس به نام‌های بازخورد منفی در مورد پیشرفت^۲، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف^۳ و بازخورد منفی در مورد ارتقاء^۴ تقسیم می‌شوند و هر کدام هشت گویه را در بر می‌گیرند که چهار گویه آن درونی و چهار گویه آن بیرونی می‌باشد. به این ترتیب که از سؤال ۱۷ تا ۲۰ برای بازخورد منفی در مورد پیشرفت بعد درونی و از سؤال ۹ تا ۱۲ برای بعد بیرونی، از سؤال ۲۱ تا ۲۴ برای بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف بعد درونی و از سؤال ۱۳ تا ۱۶ برای بعد بیرونی، از سؤال ۱ تا ۴ برای بازخورد منفی در مورد ارتقاء بعد درونی و از سؤال ۵ تا ۸ برای بعد بیرونی محاسبه می‌شود. گویه‌های این پرسش نامه بر اساس طیف لیکرت شش درجه‌ای از (۱) برای کاملاً مخالفم تا (۶) برای کاملاً موافقم نمره‌گذاری می‌شوند که نمره بالاتر نشان‌دهنده این است که فرد سطح بالاتری از بازخورد منفی را دریافت می‌کند. گویه‌های ۲۱ و ۲۴ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند و نمره کل، حاصل جمع نمره کل زیر مقیاس‌ها است. هو و همکاران (۲۰۱۶) پایایی درونی سه زیر مقیاس را به روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۷، ۰/۸۳ و ۰/۸۲ برآورد کردند. صادقی، دوستانی و هو (در

1. Career Goal Feedback Scale.
2. negative feedback on progress.
3. negative feedback on goal suitability.
4. negative feedback on improving.

دست چاپ) نیز در پژوهش خود برای کل مقیاس آلفای کرونباخ $.88$ را اعلام کردند و برای هریک از زیرمقیاس‌ها به ترتیب آلفای کرونباخ $.86$ ، $.86$ و $.86$ گزارش کردند. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ برای کل مقیاس $.91$ به دست آمد و برای زیرمقیاس بازخورد منفی در مورد پیشرفت $.87$ ، برای زیرمقیاس بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف $.76$ و برای زیرمقیاس بازخورد منفی در مورد ارتقاء $.87$ محاسبه شد. صادقی و دوستانی (1396) طی پژوهشی به منظور بررسی روایی مقیاس از تحلیل عاملی تأییدی از طریق معادلات ساختاری استفاده کردند و شاخص‌های اعتبار سازه را به این صورت گزارش کردند: ریشه دوم میانگین مربعات باقیمانده (RMSEA) $.04$ ، کای اسکوئرنسی (CMIN/DF) 2.04 ، شاخص برازش تطبیقی (CFI) $.95$ ، شاخص برازش توکر لوئیس (TLI) $.94$ ، مقدار برازش مقتضد هنجار شده (PNFI) $.74$ و مقدار شاخص برازش تطبیقی مقتضد (PCFI) $.77$ که تمامی مقادیر گزارش شده در سطح قابل قبول و مطلوب بودند.

شیوه اجرای پژوهش به این صورت بود که دانش‌آموزان در محیط آرام کلاس درس و با حضور دییر، پرسش‌نامه‌ها را تکمیل نمودند؛ در عین حال از شرکت در پژوهش رضایت کامل داشتند و به آن‌ها این اطمینان داده شد که پاسخ‌های آن‌ها محترمانه خواهد ماند تا از سوگیری در پاسخ دادن به پرسش‌های پرسش‌نامه‌ها جلوگیری شود. از آن‌جا که هدف این پژوهش، بررسی تأثیر سه متغیر مستقل استرس مسیرشغلی، بازخورد در دانش‌آموزان مسیرشغلی و رشتۀ تحصیلی بر متغیر وابسته فاصله با هدف مسیرشغلی در دانش‌آموزان بود، از رگرسیون چندمتغیره به روش گام‌به‌گام استفاده شد. متغیر رشتۀ تحصیلی که به صورت اسمی سه سطحی سنجیده شده بود، برای بررسی همبستگی و انجام تحلیل رگرسیونی به عنوان متغیر تصنیعی (1 و 0) وارد تحلیل شد به این صورت که یکباره به ریاضی بودن، 1 و تجربی و انسانی بودن، صفرداده شد و بار دیگر به تجربی بودن 1 و به

ریاضی و انسانی بودن، صفرداده شد (دواس^۱، ۲۰۰۱؛ ترجمه هوشنگ نایبی، ۱۳۹۴). اطلاعات در دو سطح توصیفی واستنباطی و با استفاده از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها

جدول ۱. میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

انحراف معیار	میانگین	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱۲/۸۱	۳۵/۸۸							۱	- فاصله با هدف مسیر شغلی
۲۶/۱۵	۵۶/۹۹						۱	۰/۷۲**	- استرس مسیر شغلی
۱۹/۸۹	۶۷/۱۵					۱	۰/۷۴**	۰/۷۳**	- بازخورد در مورد هدف مسیر شغلی
۸/۲۷	۲۴/۰۳				۱	۰/۸۳**	۰/۶۷**	۰/۶۳**	- بازخورد منفی در مورد پیشرفت
۸/۶۹	۲۴/۰۹			۱	۰/۵۸**	۰/۸۷**	۰/۶۱**	۰/۶۷**	- بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف
۶/۸۱	۱۹/۰۲		۱	۰/۵۶**	۰/۴۹**	۰/۷۹**	۰/۵۷**	۰/۵۲**	- بازخورد منفی در مورد ارتقاء
۰/۸۲	۲/۰۰	۱	۰/۰۰۷	-۰/۱۲	-۰/۰۴**	-۰/۰۷	-۰/۰۴	۰/۰۰۵	- رشته تحصیلی)

p<0.01**

مندرجات جدول ۱، نشان می‌دهد که بین متغیرهای فاصله با هدف مسیر شغلی،

1. De Vaus, D. A.

استرس مسیرشغلى، بازخورد در مورد هدف مسیرشغلى و رشتة تحصيلی همبستگی معنادار وجود دارد. در مرحله بعد جهت تعیین سهم هریک از متغيرها در پيش‌بييني فاصله با هدف مسیرشغلى از رگرسيون چندگانه به روش گام‌به‌گام استفاده شد که نتایج اثرات اين متغيرها بر فاصله با هدف مسیرشغلى در جدول ۲ درج شده است.

جدول ۲. نتيجه تحليل رگرسيون متغيرهای پيش‌بيين (استرس مسیرشغلى، بازخورد منفي در مورد پيش‌رفت، بازخورد منفي در مورد مناسب بودن هدف، بازخورد منفي در مورد ارتقاء و رشتة تحصيلی) با فاصله با هدف مسیرشغلى

مقدار a ثابت		شاخص آماری				F نسبت احتمال P	R ²	MR	متغيرهای پيش‌بيين				
		ضریب رگرسیون (B) و (B)											
		۴	۳	۲	۱								
-0/94	B	-2/24	0/25	0/47	0/35	F=186/14	P<0/001	0/63	0/79				
	β	-0/08	0/16	0/32	0/42								
	t	-2/84	4/02	8/37	9/94								
	p	0/005	0/001	0/001	0/001								
	VIF	1/018	1/989	1/781	2/111								
	Tolerance	0/982	0/503	0/561	0/474								

همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است، تحليل رگرسيون خطى به شيوه گام‌به‌گام و با ورود تدریجي متغيرهای معنادار در معادله رگرسیونی انجام شد. در مرحله اول متغير استرس مسیرشغلى، در مرحله دوم، متغيرهای استرس مسیرشغلى و بازخورد منفي در مورد مناسب بودن هدف، در مرحله سوم متغيرهای استرس مسیرشغلى، بازخورد منفي در مورد مناسب بودن هدف و بازخورد منفي در مورد پيش‌رفت و در نهايت در مرحله چهارم متغيرهای استرس مسیرشغلى، بازخورد منفي در مورد مناسب بودن هدف، بازخورد منفي در مورد پيش‌رفت و رشتة تحصيلی وارد تحليل رگرسيون شدند. در واقع می‌توان گفت در مجموع چهار مؤلفه استرس مسیرشغلى، بازخورد منفي در مورد مناسب بودن هدف، بازخورد منفي در مورد پيش‌رفت و رشتة تحصيلی توانسته‌اند

۶۳ درصد واریانس (R^2) فاصله با هدف مسیر شغلی را تبیین کنند. آماره F نیز در سطح ۹۹ درصد معنی دار شده است که حاکی از معنی دار بودن رگرسیون می‌باشد. در نتیجه، بین متغیرهای پیش‌بین (استرس مسیر شغلی، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف، بازخورد منفی در مورد پیشرفت و رشته تحصیلی) با فاصله با هدف مسیر شغلی ضریب همبستگی چندگانه ($MR=0.79$) وجود داشت که در سطح $P < 0.001$ معنی دار است.

به منظور فهم دقیق‌تر شدت و جهت رابطه متغیرهای مستقل با فاصله با هدف مسیر شغلی، از ضرایب تأثیر کمک گرفته شد؛ به این ترتیب که ضریب تأثیر هریک از متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته در حضور دیگر متغیرها است در حالی که β ضریب تأثیر هریک از متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته فارغ از تأثیر سایر متغیرهای مدل است. با توجه به ضریب تأثیر استاندارد (β)، بیش‌ترین تأثیر بر فاصله با هدف مسیر شغلی مربوط به استرس مسیر شغلی است که دارای بتای معادل 0.42 می‌باشد. این عدد تأثیر قوی و مستقیم استرس مسیر شغلی بر فاصله با هدف مسیر شغلی را نشان می‌دهد. در مرتبه دوم تأثیرگذاری، باید از متغیر بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف با بتای معادل 0.32 نام برد. رتبه سوم تأثیرگذاری، مربوط به متغیر بازخورد منفی در مورد پیشرفت است که دارای بتای معادل 0.16 است و در نهایت، رتبه چهارم تأثیرگذاری، رشته تحصیلی (ریاضی بودن) است که با دارا بودن بتای معادل 0.08 -^۱ ضمن بیان تأثیر معکوس بر فاصله با هدف مسیر شغلی، نشان می‌دهد که دانش آموزانی که در رشته ریاضی مشغول به تحصیل هستند، احتمالاً فاصله با هدف مسیر شغلی کم‌تری دارند.

بررسی شاخص‌های هم خطی (عامل تورم واریانس^۲ و شاخص تحمل^۳) نشان می‌دهد با در نظر گرفتن این که نقطه برش عامل تورم واریانس 0.25 است و نقطه برش شاخص تحمل 0.04 است و این دو شاخص نسبت معکوس با هم دارند (کلانتری،

1. VIF.

2. tolerance.

(۱۳۸۸)، مقادیر به دست آمده برای متغیرهای مستقل وارد شده در گام نهایی همگی بالای ۴٪ (نقطه برش) بوده؛ بنابراین مشکل هم خطی شدید بین متغیرهای مستقل وارد شده در مدل نهایی وجود ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های به دست آمده در این پژوهش نشان داد متغیر استرس مسیرشغلی، فاصله با هدف مسیرشغلی را پیش‌بینی می‌کند. نتایج پژوهش کرید و هود (۲۰۱۵) و کرید و همکاران (۲۰۱۵) در بررسی رابطه بین فاصله با هدف مسیرشغلی واسترس مسیرشغلی با نتایج پژوهش پیش‌رو همسو بود. به این صورت که اگر سطح استرس مسیرشغلی دانش‌آموز افزایش یابد، فاصله بیشتری را بین موقعیت فعلی خود و هدف مطلوبش درک می‌کند. استرس مسیرشغلی، نگرانی و احساس منفی است که دانش‌آموزان در ارتباط با عدم قطعیت در مورد آینده مسیرشغلی خود تجربه می‌کنند (چوی و همکاران، ۲۰۱۱؛ هرو و همکاران، ۲۰۱۶). حتی ممکن است برسلامت افراد تأثیر داشته، مشکلات متعدد روان‌شناختی و جسمانی به وجود آورد، کیفیت زندگی فرد را کاهش دهد و عملکرد تحصیلی فرد را تضعیف نماید (مولایی و همکاران، ۲۰۱۱).

همچنین یافته‌های پژوهش نشان داد متغیر بازخورد منفی در مورد پیشرفت، فاصله با هدف مسیرشغلی را پیش‌بینی می‌کند. نتایج پژوهش کرید و همکاران (۲۰۱۵)، هرو و همکاران (۲۰۱۶) و کرید و همکاران (۲۰۱۷) در مورد رابطه بین فاصله با هدف مسیرشغلی و بازخورد در مورد هدف مسیرشغلی با نتایج پژوهش حاضر همسو است.

نمونه‌ای از بازخورد منفی در مورد پیشرفت که دانش‌آموزان دریافت می‌کنند به این صورت است که اگر دانش‌آموز از معلم، مشاور و والدین یا از نتیجه‌آزمون‌های آزمایشی، بازخورد منفی دریافت نماید با این مضمون که نسبت به قبل، پیشرفت لازم برای موفقیت در آزمون سراسری کنکور و کسب رتبه مورد نظر برای تحصیل در رشته

دانشگاهی مطلوب را نداشت، این باور را در او تقویت می‌کند که نمی‌تواند به هدف مورد نظرش برسد و به عبارتی موجب افزایش فاصله با هدف ایده‌آلش می‌گردد. نتیجهٔ دیگر این بود که بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف، فاصله با هدف مسیر‌شغلی را پیش‌بینی می‌کند. بازخورد در مورد هدف مسیر‌شغلی اطلاعاتی است که افراد در مورد مناسب بودن هدف مسیر‌شغلی کسب می‌کنند و نشان‌گر مناسب بودن اهداف، عملکرد، توانایی‌های آن‌ها و اقدامات آتی برای دستیابی به موفقیت است. این بازخوردها می‌توانند از محیط بیرون (سرپرستان، همکاران، والدین، دوستان، رسانه‌ها) و از محیط درون خود (خودارزیابی، قضاوت، راه حل‌های شخصی^۱، ایده‌ها، احساس، بینش^۲) دریافت شوند (هوو همکاران، ۲۰۱۶). در واقع دانش‌آموز‌پایهٔ چهارم با دریافت بازخورد منفی از اطرافیان مهم مبنی بر این‌که رشتۀ دانشگاهی مناسبی را در نظر نگرفته است یا تلاش کافی برای دستیابی به رشتۀ دانشگاهی ایده‌آل را ندارد، باور دست نایافتنی بودن هدف در او شکل می‌گیرد و موجب افزایش فاصله با موقعیت و رشتۀ دانشگاهی مورد نظرش می‌گردد.

نتایج همچنین نشان داد که اثر رشتۀ تحصیلی بر فاصله با هدف مسیر‌شغلی معنادار است و پیش‌بینی‌کنندهٔ نسبتاً خوبی برای فاصله با هدف مسیر‌شغلی است؛ یعنی، اینکه دانش‌آموز در چه رشتۀ‌ای تحصیل می‌کند با تجربهٔ فاصله با هدف مسیر‌شغلی رابطه دارد. به عبارتی با توجه به تعداد شرکت‌کنندگان و میزان پذیرش در دانشگاه‌ها، در آزمون رشتۀ ریاضی دانش‌آموزان می‌دانند که حتی با کسب نمرهٔ متوسط در آزمون سراسری ورود به دانشگاه همچنان شانس پذیرفته شدن در رشتۀ دلخواه‌شان را در یک دانشگاه متوسط خواهند داشت. درحالی‌که دانش‌آموزان رشتۀ تجربی که همه در درجه اول برای قبولی در سه رشتۀ پژوهشکی، دندانپزشکی و داروسازی تلاش می‌کنند و همچنین تعداد شرکت‌کنندگان و میزان پذیرش دانشجو، به راحتی با تجربهٔ استرس مسیر‌شغلی و

1. self-resolve.
2. intuition.

بازخورد منفی، درباره امکان موفقیت‌شان دچار تردید و فاصله با هدف مسیرشغلی می‌شوند. به زعم صادقی و دوستانی (۱۳۹۶) حتی این تجربه فاصله با هدف موجب کاهش پایستگی تحصیلی دانش‌آموزان شده و درنهایت دست از تلاش می‌کشند و از ادامه رقابت کناره‌گیری می‌کنند.

به طورکلی، براساس یافته‌های پژوهش، به نظر می‌رسد مجموع اثر استرس مسیرشغلی، بازخورد منفی در مورد پیشرفت، بازخورد منفی در مورد مناسب بودن هدف و رشتۀ تحصیلی پیش‌بینی کننده خوبی برای فاصله با هدف مسیرشغلی دانش‌آموزان باشد؛ بنابراین با توجه به رابطه بین فاصله با هدف مسیرشغلی و پایستگی تحصیلی (صادقی و دوستانی، ۱۳۹۶) و آنچه در این پژوهش به دست آمد مبنی بر رابطه استرس مسیرشغلی، بازخورد در مورد هدف مسیرشغلی و رشتۀ تحصیلی با فاصله با هدف مسیرشغلی، پیشنهاد می‌شود مشاوران تحصیلی در فرآیند مشاوره به نوع بازخورد و میزان بازخوردی که دانش‌آموزان تجربه می‌کنند توجه داشته و آن را مدیریت کنند. همچنین به طور مستمر میزان استرس مسیرشغلی که دانش‌آموزان با توجه به رشتۀ تحصیلی شان تجربه می‌کند را بررسی کرده و مدیریت نمایند. به مشاوران مدارس پیشنهاد می‌شود که با شناسایی و کنترل عوامل استرس‌زای موجود در محیط آموزشی دانش‌آموزان در جهت افزایش انگیزه تحصیلی آن‌ها بکوشند. همچنین به والدین و دبیران پیشنهاد می‌شود با کاهش ارائه بازخورد منفی به دانش‌آموزان از میزان فاصله با هدف مسیرشغلی آن‌ها کاسته و در جهت موفقیت تحصیلی آن‌ها بکوشند. به مشاوران نیز پیشنهاد می‌شود به دانش‌آموزان کمک کنند تا بازخوردهایی را که دریافت می‌کنند، تجزیه و تحلیل نموده و به آن‌ها فنونی را آموزش دهند تا احساس‌های منفی و ناامیدی که به دنبال دریافت بازخورد منفی به وجود می‌آید را مدیریت نمایند.

این مطالعه همچون سایر مطالعات دارای محدودیت‌هایی بود. یکی از محدودیت‌ها این بود که روی دانش‌آموزان پایه چهارم دبیرستان اجرا شده است و تا تکرار آن در جوامع

پژوهشی دیگر باید در تعمیم دادن نتایج، احتیاط شود. در پژوهش پیش‌رو برای جمع‌آوری داده‌ها فقط از روش خودسنجی با استفاده از پرسش‌نامه استفاده شد، این موضوع ممکن است باعث از دست رفتن بخشی از داده‌ها شود و دیگر این که این پژوهش از نوع مقطوعی بود و داده‌ها در مقطعی از زمان جمع‌آوری شده بود. در پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های طولی در گروه‌های مختلف سنی و دیگر مقاطع تحصیلی به کمک ابزارهای پژوهشی دیگر و سایر عوامل تأثیرگذار بر فاصله با هدف مسیر شغلی انجام شود.

منابع و مأخذ

- بنائی، ن.، عسگری، م. (۱۳۹۱). تأثیرآموزش مهارت‌های مقابله با استرس و راهبردها مقابله‌ای بر سلامت روان دانشجویان دختر. *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی*. ۳(۱۲)، ۱۴۳-۱۲۵.
- بیبانگرد، ا. (۱۳۸۹). روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی. تهران: نشر دوران.
- پیک سنجش (۱۳۹۶). <http://peyk.sanjesh.org/pages/page.aspx?id=1>.
- دواس، دی. ای. (۲۰۰۱). پیامبیش در تحقیقات اجتماعی، ترجمه هوشنگ نایبی (۱۳۹۴). تهران: نشرنی.
- دوستانی، پ.، صادقی، ا. (۱۳۹۶). تأثیر بازخورد هدف مسیر شغلی بر پایستگی تحصیلی: نقش میانجی فاصله با هدف مسیر شغلی و استرس مسیر شغلی، مشاوره شغلی و سازمانی. ۳۳(۹)، ۶۷-۴۹.
- رحمتی، ع.، جوادی، ی.، نادری، ز. (۱۳۸۹). بررسی عوامل مؤثر بر گرایش دانش آموزان به رشته علوم انسانی و مقایسه آن با رشته های ریاضی و تجربی در دیوبستان های شهر کرمان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته علوم تربیتی گرایش تحقیقات آموزشی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه علوم تربیتی.
- رضاپور میر صالح، ی.، شفایی، م.، براتی، س. (۱۳۹۵). بررسی وضعیت آگاهی، دسترسی و استفاده دانش آموزان از منابع اطلاعاتی مؤثر بر انتخاب رشته تحصیلی. پژوهش‌های مشاوره، ۱۵(۶۰)، ۸۳-۶۰.
- صادقی، ا.، دوستانی، پ. (۱۳۹۶). بررسی نقش میانجیگری و تعدیل کنننگی استرس مسیر شغلی و فاصله با هدف مسیر شغلی در رابطه بین بازخورد هدف مسیر شغلی و پایستگی تحصیلی دانش آموزان. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته مشاوره شغلی، دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی.
- فیاضی، م.، ثمری صفا، ج.، نوربخش، س. (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش افسردگی، اضطراب و استرس دانشجویان. پژوهش‌های مشاوره، ۱۶(۶۱)، ۷۹-۶۰.
- کاردان، ع. (۱۳۸۱). مبانی گزینش دانشجو. مجموعه مقالات سمینار بررسی روش‌ها و مسائل آزمون‌های

ورودی دانشگاه‌ها، ۲۱۸-۲۰۷.

- کلانتری، خ. (۱۳۸۲). پژوهش و تحلیل داده‌ها در تحقیقات اجتماعی- اقتصادی. تهران: شریف.

- Bakhshaei, F., Hejazi, H., Dortsaj, F., & Farzad, V. (2016). Self-management strategies of life, Positive youth development and academic buoyancy: A causal model. *International journal of mental health and addiction*, DOI 10.1007/s11469-016-9707-x. [Persian]
- Choi, B. Y., Park, H., Nam, S. K., Lee, J., Cho, D., & Lee, S. M. (2011). The development and initial psychometric evaluation of the Korean career stress inventory for college students. *The Career Development Quarterly*, 59, 559–572.
- Creed, P. A., & Gagliardi, R. (2015). Career compromise, career distress, and perceptions of employability: The moderating roles of social capital and core self-Evaluations. *Journal of Career Assessment*, 23(1), 20-34.
- Creed, P. A., & Hood, M. (2015). The development and initial validation of a scale to assess career goal discrepancies. *Journal of Career Assessment*, 23, 308–317.
- Creed, P. A., Hood, M., & Hu, Sh. (2017). Personal orientation as an antecedent to career stress and employability confidence: The intervening roles of career goal performance discrepancy and career goal importance. *Journal of Vocational Behavior*. doi: 10.1016/j.jvb.2016.12.007
- Creed, P. A., Wamelink, T., & Hu, S. (2015). Antecedents and consequences to perceived career goal-progress discrepancies. *Journal of Vocational Behavior*, 87, 43–53.
- Custers, R., & Aarts, H. (2007). Goal-discrepant situations prime goal-directed actions if goals are temporarily or chronically accessible. *Society for Personality and Social Psychology*, 3(5), 623-633.
- Fejfar, M. C., & Hoyle, R. H. (2000). Effect of private self-awareness on negative affect and self-referent attribution: A quantitative review. *Personality and Social Psychology Review*, 4, 132–142.
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77, 81-112.
- Havnes, A., Smith, K., Dysthe, O., & Ludvigsen, K. (2012). Formative assessment and feedback: making learning visible. *Student Education Evaluation*, 38(1), 21-7.
- Hu, S., Creed, P. A., & Hood, M. (2016). Development and initial validation of a measure to assess career goal feedback. *Journal of Psychoeducational Assessment*. doi: 10.1177/0734282916654645
- Hu, Sh., Creed, P. A., & Hood, M. (2017). Career goal revision in response to negative feedback: testing a longitudinal cross-lagged model. *Journal of Counseling Psychology*, 64(3), 335-345.

- Hu, Sh., Hood, M., & Creed, P. A. (2016). Career goal importance as a moderator in the relationship between career feedback and career-related stress. *Journal of Career Development*, 1-16.
- Khalilian, A. R., Ramezanzadeh, H., & Zarghami, M. (2000). The relationship between school stressors and physical symptoms in 78-79 academic years, students in the city of Sari. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*, 10 (25), 56-62. [Persian]
- Lord, R. G., Diefendorff, J. M., Schmidt, A. M., & Hall, R. J. (2010). Self-regulation at work. *Annual Review of Psychology*, 61, 543-568.
- Molaie, B., Mohamadi, M., Habibi, A., Zamanzadeh, V., Dadkhah, B., & Molavi, P. (2011). A study of job stress and its related causes among employed women in Ardabil city. *Ardabil University of Medical Science Journal*, 11(1), 76-85. [Persian]
- Sadeghi, A., Doostani, P., & Hu, Sh. (in press). Confirmatory factor analysis on career goal feedback inventory with an Iranian high school sample. *Manuscript in preparation*.
- Solberg, S., & Torres, J. (2001). Role of self-efficacy, stress, social integration, family supporting Latino college student persistence and health. *Journal of Vocational Behavior*, 59, 53-63.
- Waddell, C. A. (2004). The effects of negotiated written feedback within formative assessment on fourth grade students' motivation and goal orientations. University of Missouri.
- Yorke, M. (2003). Formative assessment in higher education: Moves towards theory and the enhancement of pedagogic practice. *Higher Education*, 45(4), 477-501.